

E. Năitrăi: Prin magazinele tineretului.

N. Irimescu: La bibliotecă. (pag. 2-a)

Din trecutul de luptă al clasei muncitoare — 13 Decembrie 1918. (pag. 2-3)

Melaniă Hirean: Când sarcinile directorului sint lăsate pe seama altora. (pag. 4-a)

Din scrisorile corespondenților noștri.

(pag. 3-a)

Declarația lui Ciu En-lai cu privire la „tratatul de securitate mutuală” încheiat între S.U.A. și Cian Kai-și.

Deschiderea sesiunii Consiliului general al Federației Sindicale Mondiale.

(pag. 4-a)

Folosirea timpului liber — mijloc de educare a tineretului

Tineretul este floarea țării noastre, viitorul ei. Creșterea unui tineret sănătos, cu înalte calități morale este sarcina primordială a muncii organizațiilor de partid și U.T.M. în rândurile tineretului. Organizațiile U.T.M. trebuie să simtă întreaga răspundere față de felul în care este crescut și educat tineretul.

Multe sint mijloacele ce stau la dispoziția organizațiilor de partid și U.T.M. în ceea ce privește educarea tineretului. Orelle de muncă, învățămîntul politic, cit și folosirea chibzuită, instructivă a timpului liber sint mijloace eficiente de educare a tineretului, de formare a caracterului său.

Îndrumate de organizațiile de partid, cu sprijinul Comitetului raional U.T.M., majoritatea organizațiilor U.T.M. din raionul nostru se preocupă cu simț de răspundere de educarea comunistă a tineretului, atît prin atragerea lui în procesul de producție și încadrarea în învățămîntul politic, cit și prin organizarea folosirii timpului liber în mod plăcut și instructiv. Comitetul U.T.M. de la mina Lupeni, de exemplu, a îndrumat tinerii talentați spre echipele artistice de amatori din cadrul întreprinderii. Participînd la activitatea acestor echipe, tinerii își ridică nivelul lor cultural și, totodată, prin spectacolele pe care le prezintă popularizează experiența înaintată, satirizează pe chiulangii, contribuind astfel la îmbunătățirea muncii în întreprindere. De asemenea, au fost organizate întîlniri între tineri și mineri fruntași ai întrecerii socialiste, pentru extinderea aplicării de către tineri a metodelor înaintate. Munca depusă de comitetul U.T.M. al minei Lupeni în această direcție a dat rezultate frumoase, care sint oglindite de realizări importante în producție. La mina Lupeni, numărul tinerilor care lipsesc nemotivat de la lucru a scăzut simțitor. Colectivul de mineri și tehnicieni din sectorul III al minei — sector de tineret — încă din ziua de 6 noiembrie extrage cărbune în contul anului 1955. Peste 70 la sută din numărul brigăzilor de tineret aplică în muncă metoda graficului ciclic.

Pentru că tineretul să cunoască politica partidului, luptă lui din ilegalitate, comitetul U.T.M., sprijinit de comitetul de partid al minei, a organizat întîlniri între tineri și mineri vîrstnici care au participat la grevă din 1929. Toate acestea arată că comitetul U.T.M. al minei Lupeni s-a îngrijit ca tineretul să-și petreacă timpul liber plăcut și instructiv. Unele succese în folosirea timpului liber al tinerilor au obținut și organizațiile U.T.M. de la minele Vulcan, Aninoasă și Petrila, de la Filatura Lupeni și altele.

Cu toate acestea, felul în care organizațiile de partid și U.T.M. din Valea Jiului îndrumă tineretul să-și petreacă timpul liber nu poate fi socotit mulțumitor. Lipsă de preocupare a unor organizații U.T.M. față de această problemă a făcut ca unii tineri să aibă abateri de la disciplină cetățenească, manifestări de cosmopolitism și huliganism, preocupări ce nu le fac cinste nici lor nici organizațiilor din care fac parte. Deseori, joile de tineret organizate de comitetul U.T.M. de la Institutul de mine din Petroșani, în loc să aibă un caracter educativ, se transformă în seri de petreceri.

Valea Jiului este o regiune cu plaiuri frumoase. Munții ei oferă excursioniștilor priveliști de neuitat. Totuși, organizațiile U.T.M. din raionul nostru nu s-au ocupat decît în mică măsură de organizarea excursiilor, de atragerea tineretului în cit mai multe întreceri sportive, manifestări care duc la creșterea rezistenței lui fizice, la dezvoltarea curajului, a voinței de a învinge.

Îndrumarea tinerilor spre filme, teatre, cluburi, biblioteci și alte mijloace de culturalizare a lor trebuie să constituie o preocupare de zi cu zi a organizațiilor U.T.M.

În fața organizațiilor U.T.M. stau sarcini deosebit de importante. Îndrumate de organizațiile de partid, ele trebuie să se preocupe în permanență de educarea morală, politică și profesională a tineretului. Trebuie căutate noi și noi forme de educare menite să atragă și să intereseze tineretul.

În rîndul tinerilor trebuie cultivată dragostea față de tot ceea ce e înaintat, demnitătea specifică oamenilor noi ce-și construiesc o viață liberă și fericită. În inimile lor trebuie trezită ura împotriva acelor care încearcă să-i abată de la învățătura partidului, disprețul față de elementele înapoiate, descompuse.

Sarcini însemnate în educarea tineretului revin organizațiilor de partid. Ele nu trebuie să rămînă indiferente față de această problemă. Ele trebuie să ajute organizațiile U.T.M. să se ocupe cu grijă de creșterea unui tineret cult, cu nivel politic ridicat, atașat cauzei clasei muncitoare, tineret care prin munca lui plină de elan să contribuie activ la traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, la construirea socialismului, gata oricînd să apere munca pașnică a poporul nostru liber.

Preocupînd-se ca tinerii să-și petreacă timpul liber în mod plăcut și folositor, organizațiile U.T.M. din Valea Jiului vor aduce un important aport la educarea comunistă a tineretului, la ridicarea nivelului său cultural și profesional.

De strajă păcii și vieții noastre libere

Mai mult cărbune pentru patrie, pentru pace

8 decembrie — o zi obișnuită, ca oricare altă zi. În ziua de 8 decembrie calendarul nu indică o zi de sărbătoare. Și totuși, într-un abataj cameră din sectorul III al minei Petrila era sărbătoare. În această zi minerii din brigada condusă de tov. Cenuse Cornel și-au îndeplinit sarcinile de plan pe anul 1956 și au început să extragă cărbune în contul anului 1957.

Brigadierul Cenuse Cornel nu mai e un miner tînăr. Au trecut deja 30 de ani de cînd a coborît prima dată în mină. Dar cei mai mulți din acești ani l-a muncit în minele ce aparțineau capitaliștilor. Multă amărăciune s-a adunat atunci în inima lui Cenuse!

— Acum însă — spuse el — noi trăim altă viață. Fiecare succes pe care-l obținem noi în producție face ca viața noastră să devină mai frumoasă, contribuie la întărirea patriei noastre libere.

Noi iubim pacea și o dorim; vrem să trăim în prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace. Dar astăzi nu-l de ajuns. Acum cînd dușmanii păcii vor să reinvie Wehrmachtul german, aducător de moarte și urgie, noi trebuie să ne înzecim eforturile în producție, să întărim forța patriei noastre. Datoria noastră, a minerilor, este să dăm zi de zi tot mai mult cărbune pentru patrie, pentru pace.

Oamenii muncii din Valea Jiului își exprimă hotărîrea de a nu precupeți nici un efort în apărarea păcii și securității patriei noastre, în întărirea capacității ei de apărare. Această hotărîre fermă este oglindită în numeroasele scrisori care sosesc zi de zi la redacție.

Voința noastră va învinge!

De aici din munții Șurlănușului, noi trimitem lemn pentru șantiere și mine, pentru fabricile patriei noastre. Deși sintem departe de orașe și comune, noi nu sintem rupți de viață, de evenimentele care au loc. Iată am aflat și noi despre conferința de la Moscova, despre rezultatele ei.

Am 64 de ani. Am trăit pînă acum două războaie. Imi aduc aminte că după primul război am lucrat la refacerea Mărășeștilor. A trebuit multă muncă omenească pentru a repara ce a stricat războiul.

Acum se face noi pregătiri de război. Dar popoarele iubitoare de pace n-o să-i lase pe imperialiști să-și facă mendrele. Dacă imperialiștii ar încerca să atace țara noastră, sau altă țară iubitoare de pace, eu sint sigur că ei ar culege furtună — cum spune un proverb despre cei care seamănă vînt.

Muncitorii forestieri sint hotărîți să-și îndeplinească cu cinste sarcinile de plan, să facă patria noastră mai frumoasă, mai puternică.

NAUȚA AVRAM ANGHEL
muncitor forestier

Ne este dragă munca și-o vom apăra

Sint tînăr. La uzina lucrez de puțini ani. Însă, munca mi-e dragă. La început lucram la o singură mașină de frezat. Mai tîrziu, învățînd din bogata experiență a oamenilor sovietici, am început să lucrez la două, apoi la trei mașini. Acum lucrez la 4 mașini de frezat. Bineînțeles, acum tai de patru ori mai multe roți dințate pentru crătere, trolii, locomotive etc. Luna noiembrie am încheiat-o cu o depășire a sarcinilor de plan de 100 la sută. În prezent lucrez în contul lunii martie 1955.

Am aflat că imperialiștii americani, în cîrdășie cu cei englezi și francezi, vor să reînarmeze militarismul german, pe care vor să-l arunce din nou asupra noastră, să ne întunece viața, să ne-o facă amară — așa cum a fost pe vremea capitaliștilor.

Oamenii muncii din patria noastră nu vor îngădui aceasta.

Tinerii muncitori din uzina noastră se angajează să muncească mai bine și mai mult decît pînă acum, să dea minierilor utilaje mai multe și mai bune. La uzina noastră muncitorii și tehnicienii, tineri și vîrstnici, își unesc eforturile în producție pentru a face țara cit mai bogată, pentru a întări forța ei. Iar atunci cînd va fi nevoie, vom ști să ne apărăm toate cuceririle noastre.

DEMETER ALEXANDRU
frezor U.R.U.M. Petroșani

Carnet

O DISCUȚIE

— *Anti, he, Anti! Măi Csălovics, măi, ai venit în concediu? Ha? De ce n-ai uniformă atunci?*

Cine ți-ă spus că-s în concediu? Tu nu vezi că-s civil get-beget?

— *Ț! Nu măi spune! Ai venit de tot? Phi! Dar repede ți-or mai trecut anii cătăniei! Fain mă, fain de tot! Și... și acum ce-ai de gînd să faci? Încotro?*

— *Cum ce-am de gînd să fac? Uite, acum merg acasă, zise Anti, schimbîndu-și geamantanul ce-l avea cu el dintr-o mînd în alta.*

— *Nu măi înțeles, la altceva m-am referit...*

— *La altceva?!, Țăcu pe miratul proaspătului socialist în Lupeni. La ce altceva?*

— *Vezi, voiam să te-ntreb unde ai să lucrezi de-acum? Știu că n-ai să stai cu brațele încrucișate; trebuie să-ți faci un rost.*

— *Hm! Stai un pic... Tu ce crezi?*

— *Ce cred? Uite, să fiu*

în locul tău aș intra, de pildă, la construcții.

— *La construcții?!*

— *Da, da, ce te miri?... Privește în jurul tău. Toată Valea Jiului e un șantier acum... De ce n-ai veni să lucrezi pe acest șantier?!*

Poate ți oare ceva mai frumos decît construirea unui bloc în care să se simtă bine omul?

— *Auzi lă el! De unde pînă unde dragostea asta lă tine pentru construcții, în care, fie vorba între noi, eu nu vîd ceva deosebit? Se fac atîtea azi! Înțeleg s-o spună asta un constructor, dar nu tu... Mi-aduc aminte, acum trei ani cînd și-a terminat Cășinean planul. Felicitări, aplauze, flori, poze în ziar... Ziceai că miner te faci!*

— *Ehe, asta a fost atunci Acum...*

— *Ce? Doar nu...*

— *Ba da, m-am răzgîndit!*

— *Pentru construcții?!*

— *De ce nu? Eu te-aș sfătui să intri și tu, doar ești meseriaș, după cite mi-aduc aminte, fierar. De fierari e mare nevoie pe șantier...*

— *Auzi lă el! Și zici că ăsta-i șfat! Credeam că tu stii ce-i ăla un miner, dar vîd că habar n-ai, de-ata ai și dezertat de la mînd... Crezi că un miner e un simplu ciocănar, cum era odă-tă? Azi el trebuie să știe cit măi multe. Eu, cu toate că am fost fierar, încă din primele luni ale cătăniei mi-am pus în gînd ca atunci cînd mă întorc în „Vale”, să mă fac miner. Și-acum, cînd visul mi-i aproape realizat, vii tu cu ideile tale și gata! Crezi că m-ai cîștigat?!*

Oho, în mine nu ți-ai găsit omul! Eu am cuvînt! Ceea ce am spus e sfînt. Am zis că mă fac miner? Miner mă fac... Știu că la noi mîna-i frontul numărul 1!

I. STRAUȚ

Prin magazinele tineretului

De dimineață și pînă seara, magazinele textile nr. 1 și 2 ale tineretului din Petroșani sînt vizitate de sute de cumpărători. În aceste magazine sînt organizate mici expoziții de mărfuri, care ajută cumpărătorilor la alegerea sortimentelor dorite.

La magazinul nr. 1, de pildă, sînt expuse mărfuri ca: dîftină cu diferite desene, stoffe pentru costume bărbătești și taioare de damă, olandină pentru lenjerie, mătase naturală și altele. În interiorul magazinului nr. 2 au fost expuse diferite modele de sandale, pantofi, ghete, papuci de casă.

În aceste magazine, vînzătoarele dovedesc o deosebită atenție pentru bună deservire a cumpărătorilor, ajutîndu-i în alegerea mărfurilor.

La magazinul nr. 1

Acum, cînd îmbrăcămîntea de iarnă este foarte căutată, în fața raionului de stoffe al magazinului nr. 1 se opresc numeroși cumpărători. În acest raion servesc tovarășele Emilia Man și Elza Keceli. Cu toate că ele sînt tinere și lucrează de puțină vreme în comerț, se străduiesc să deservească cumpărătorii în cît mai bune condiții.

În raionul mătăsuri și bumbac, mărfurile sînt expuse cu multă pricepere și gust. Prețurile sînt așezate vizibil, pentru a da cumpărătorilor posibilitatea să calculeze singuri costul mărfii dorite.

Spre noi succese

În cadrul unei consfătuiri de producție organizată de comitetul secției sindicale al sectorului II de la mina Lupeni, minierii și tehnicienii acestui sector au analizat posibilitățile existente pentru dezvoltarea succeselor obținute în cursul lunii noiembrie, angajîndu-se să extragă în cursul lunii decembrie 3000 tone de cărbune peste prevederile sarcinilor de plan. Pentru a asigura cu succes îndeplinirea acestor angajamente, majoritatea tehnicienilor din cadrul sectorului, printre care tov. Alexandru Poboreni, Mihai Berechi, Vasile Luca, Filimon Dudaș, s-au angajat să sprijine brigăzile de mineri pentru îndeplinirea angajamentelor.

Deși au trecut numai cîteva zile

Tinerele Irma Popescu, Maria Andrei și Irina Duca de la aceste raioane luptă, de asemenea, pentru a satisface cerințele cumpărătorilor. Ele manifestă un interes deosebit și pentru continuarea ridicării a nivelului lor profesional, știind că bună deservire a cumpărătorilor este una dintre caracteristicile de bază ale comerțului nostru socialist.

La magazinul nr. 2

În fața raionului cămăși s-au adunat mulți cumpărători. Unul dintre ei încă nu s-a hotărît ce cămașă să-și aleagă. Îi place modelul, însă nu s-a decis asupra culorii. În ajutorul lui a venit tov. Maria Arindea.

— Luați-o pe asta albastră. Se asortează foarte bine la costumul dumneavoastră.

Și cumpărătorul n-ă mai stat mult în cumpănă. Tot astfel sînt ajutați cumpărătorii să-și aleagă cravate, cio-rapi și alte mărfuri textile.

Printre vînzătoarele fruntașe ale acestui magazin se numără și tovarășele Cornelia Ardean, Maria Cîmpean și altele.

Folosind metode avansate de muncă, hărnicul colectiv al magazinului nr. 2 și-a îndeplinit sarcinile de plan pe 1954 muncind acum în contul anului viitor.

E. NYITRAI

LA BIBLIOTECA

În fața ușii puțin întredeschisă a clubului din Aninoasa, se opri cu mîna pe clanța un picior, să tot fi avut 9—10 ani. Tinea lipit de piept un teanc de cărți, frumos învelite în ziar, vrînd să le apere de fulgiiala neprietenosă de afară. Sta cu un picior pe treaptă de la intrare, prins în cumpănă, vrînd parcă să destușească rostul bufniturilor, a ciocăniturilor și-a hîrșielilor care răzbăteau dinăuntru. Să intre, să nu intre? Pe frunte își strînsese o cută hotărîtoare, apăsînd pe clanța umedă. Doar cîțiva pași făcu pe coridor și-n față îl lovi un miros iute de vîruiată proaspătă, încă nezbicidă. Această, cit și vederea a doi oameni care duceau o targă cu mortar și-a altor trei care spărgeau cu tîrncoapele zidul sălii de tenis de masă, îl dezorientaseră.

Căm din stîngă, cu un pocnet scurt se deschise un gemuleț, prin care nu întîrzie să se arate capul unui bătrinel, cu sclipiri de tinerețe încă în priviri, deși în păr începuseră a i se inghesui inspicări de cărunțeală.

— Hei, Nelule, ce cauți?

Băiatul tresări.

— Am venit la bibliotecă, Văsiănbaci!

— Ehe, dragul baciului, ai nimerit cam rău. Toate-s întoarse acum cu susu-n jos. Se fac renovări... Ce-i acum la bibliotecă!!... He, he! Camera s-a mărit de încă două ori pe cit era, dar cărțile încă nu le pot așeza acolo, pînă se face rînduială...

— Și nu se dau cărți?

— Nu... nu cred, pentru că...

Nu apucă să-și termine vorbă că-l înterupse o voce de către ușa sălii de lectură:

— Ba dăm cărți, cum nu! Haide înduntru, Nelule. Spune de care ai nevoie?

Eră Ioan Stelian, bibliotecarul clubului.

Băiețelul se învioră, strecurîndu-se în grabă după el prin ușa întredeschisă.

Pe cînd copilul ieșea cu cărțile

primele, alți cititori se arătară. Întii minierul fruntaș Prăța Gavrîlă, care doar în anii regimului nostru a învățat să citească, împreună cu bătrînul Prada Ștefan, de la lămpărie, apoi, doar după cîteva minute, se arătă vesel și vorbăreț, frecîndu-și mîinile înghețate, tînarul miner Onu Gheorghie, fruntaș și în abataj, fruntaș și lă cilit.

— Ai nimerit cum e mai bine... Chiar azi am fost la Petroșani. Am cumpărat cărți în valoare de 3000 lei, îl întîmpină bibliotecarul, abia mișcîndu-se printre mormănele uriașe de volume, îngrămădite în sala de lectură.

— Phi, ce harababură e aici... se miră noul venit

— Nu-i pentru mult timp. Azi-mîine se termină sala cea nouă a bibliotecii... Atunci o să avem eliberată sala aceasta, pentru lectură.

Ușa se deschise larg.

— Hai, noroc...

Alți cititori se arătară, în căutare de alie cărți.

— Aș vrea o carte de un clasiș maghiar, își exprimă dorința Bevezc Ioan, lăcătuș de meserie.

— Eu lă fel, o carte istorică, dacă aveți, se interesă minierul Bagyo Iosif. Într-un gînd cu Bevezc.

Plecără și aceștia. Se apropiă oră închiderii clubului. Bibliotecarul mai lucra încă la înregistrarea noilor cărți. În vremea aceasta, aplecat asupra mesei de lucru, frămîntă un gînd:

— „În ultimul trimestru am reușit să antrenez peste o sută de cititori... Puțin, puțin!” se auzi murmurînd de unul singur. „Am avut doar două recenzii; una, cea ținută de tov. Văcăru Constantin, altă... Două expoziții de cărți, prezentările făcute la stația de radioficare, pînourile cu coperte false încă is nesățisfăcătoare pentru puterile mele... Uite, doar de cîteva zile m-am întors de la școală, din București... Trebuie să pun în practică ce-am învățat...”. Tresări O sirenă suna prelung sus lă mină sălutîndu-i parcă hotărîrea.

N. IRIMESCU,

SPECTACOLELE ZILEI

Cinematografe: Petroșani. Lă „Al Sahîa” — Ordinul Annă; la „Muncitoresc” — Un caz în taigă. Lupeni: Recoltă îmbelșugată; Petrița: Examen de maturitate; Aninoasa: Po-

vestea unui om adevărat; Vulcăni: Răsare soarele; Lonea: Suflete zburcimate.

Teatre: Teatrul de stat „Valea Jiului”, Petroșani: Tartuffe de Moliere,

Din trecutul de luptă al clasei muncitoare

13 DECEMBRIE 1918

În șirul faptelor eroice înscrise de clasa muncitoare în lupta împotriva exploatării, pentru pacea și fericirea poporului se află și demonstrația din ziua de 13 Decembrie 1918.

În urma distrugerilor provocate de primul război mondial care abia luase sfîrșit, țara noastră trecea printr-o situație deosebit de critică. În perioada anilor 1916—1918, România a fost jefuită de către ocupanții germani de 2.161.905 tone cereale, 1.140.809 tone produse petrolifere, 1.400.000 capete de vite cornute, 7.400.000 capete oi, capre, porci, 600.000 cai și sute de mii de tone piei, lemn, sare, textile și alte produse, la care se adaugă alte cantități uriașe de produse pentru întreținerea trupelor de ocupație. Acest jaf organizat a agravat situația economică a patriei noastre, înrăutățind tot mai mult condițiile de trai ale poporului muncitor.

Datele oficiale din perioada 1916—1920 arată că în timp ce salariile muncitorilor și funcționarilor crescuseră de 300 de ori, prețurile se ridicaseră de 824 ori, reducînd nivelul de trai al salariaților față de

perioada de dinainte de război lă o treime. Situația țărănimii era la fel de grea datorită exploatării crîncene și nemiloase a moșierilor. Producția întreprinderilor era dezorganizată, șomajul creștea vertiginos de la o zi la alta, iar piinea lipsea cu săptămîinile. În timp ce masele populare de la orașe și sate îndurau aceste lipsuri, capitaliștii și moșierii îmbogățeau în timpul războiului căutau să-și păstreze în întregime cîștigurile, aruncînd toate greutățile pe spinarea clasei muncitoare.

Sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, muncitorii întorși de pe fronturile de luptă din Moldova — mulți dintre ei martori ai revoluției ruse —, împreună cu muncitorii de pe teritoriul rămas vremelnic sub ocupația germano-prusacă, inițiază o serie de acțiuni care marchează creșterea avîntului revoluționar al maselor.

Guvernul reacționar, care pregătea cu intensitate participarea sa la agresiunea imperialiștilor împotriva tînarului stat sovietic, încearcă ca prin diferite metode să stăvilească avîntul revoluționar al maselor, luînd o se-

rie de măsuri represive împotriva celor ce își manifestau nemulțumirile față de regim. Aceste măsuri luate de guvern aveau drept efect însă încheierea clasei muncitoare, organizarea unor acțiuni tot mai puternice. Sub influența grupurilor comuniste, în Capitală și în alte centre din țară, se organizează și se desfășoară numeroase greve, demonstrații de stradă și mitinguri în care masele iau atitudine împotriva regimului de foamete și mizerie, împotriva stării de asediu, pentru libertatea de organizare în sindicate, exprimîndu-și în același timp solidaritatea cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

În decembrie 1918, peste 6.000 ceferiști declară grevă, iar lă 3 decembrie intră în grevă alți 5.000 de salariați de la Regie. Paralel cu aceasta izbucnește greva muncitorilor tipografi de la „Sfetea” și „Minerva”. Lă începutul aceluiași decembrie se alătură greviștilor muncitorii de lă „Lemaître” (azi uzinele Matyās Rakosi), apoi muncitorii petroliști de la Moreni, Tîntea, Ochiuri și Cîmpina. Din orașele Moldovei și Ardealului sosesc la București numeroase dele-

gații ale muncitorilor care participă la demonstrații și lă celelalte acțiuni de solidaritate ale clasei muncitoare.

În fața acestei situații, guvernul burghezo-moșieresc, în frunte cu regele Ferdinand, iă hotărîrea de a înăbuși în sînge voința de luptă a oamenilor care cereau piine și libertate. Informat că în după amiaza zilei de 13 decembrie muncitorii din Capitală se vor întruni lă sediul sindicatelor din str. Sf. Ionică, guvernul liberal cantonează cu cîteva zile înainte, la Băneasă, regimentul 9 vînători de gardă și prin diverse manevre ticăloase ațîță pe soldați împotriva muncitorilor greviști. În noaptea de 12 spre 13 decembrie 1918, guvernul organizează planul de masacrare a muncitorilor care vor ieși lă demonstrație. Prefectul Capitalei și comandantul garnizoanei București, din ordinul regelui, așează în gangurile din jurul Pieței Teatrului Național posturi fixe de mitraliere cu ordinul de a trage în demonstranți lă comanda ofițerilor. Pe străzile din jurul Teatrului Național, pe calea Victoriei și în diferite unghere, au fost măsate trupe pregătite pentru măcel. Totul trebuia să se petreacă conform planului pregătit de către călăii burghezo-moșierimii.

Ziua de 13 decembrie 1918 a fost o zi friguroasă de iarnă, cu ger us-

Toată grija față de sănătatea celor ce muncesc

În regimul democrat-popular grija față de sănătatea muncitorilor este una din preocupările de seamă ale guvernului și partidului nostru. În scopul dezvoltării instituțiilor sanitare, a industriei de medicamente și pentru creșterea cadrelor sanitare, statul nostru alocă în fiecare an sume din ce în ce mai mari.

În domeniul ocrotirii sănătății celor ce muncesc, în anii de democrație populară s-a dezvoltat în țara noastră o largă rețea de instituții sanitare. Numai în ultimii ani au fost construite o serie de noi unități sanitare moderne înzestrate cu aparate perfecționate, instrumente medicale și mobilierul necesar.

În Valea Jiului numai în cursul anului 1954 s-au construit o serie de cămine de zi și creșe pentru copii. Așa, de pildă, au fost deschise cămine de zi la O.C.L. și Spitalul unificat din Petroșani, la Lonea și în alte localități unde copiii muncitorilor și funcționarilor își petrec timpul sub grija permanentă a educatoarelor. La Trustul 7 Construcții din Petroșani a fost pus în funcțiune S.M.S. (serviciul medical sanitar) înzestrat cu aparat Röntgen, aparate pentru dentistică, instrumente chirurgicale moderne, 25 de paturi și multe altele ce scot în evidență grija ce o poartă statul nostru pentru muncitori.

La spitalele și dispensarele din Valea Jiului au fost trimiși medici de valoare, care îngrijesc cu multă dragoste sănătatea muncitorilor și care pun în centrul preocupărilor lor grija față de sănătatea celor ce muncesc. Astfel sînt medicii C. Constantinescu, directorul spitalului din Vulcan, Eugen Cerchiz de la dispensarul din Lonea, Leonida Moraru de la laboratorul de igienă din Petroșani, Geță Postulache de la dispensarul din Petrila, care acordă asistență medicală a timp, sînt mereu în rîndul muncitorilor, îi consultă cu atenție.

Sînt însă în cadrul instituțiilor noastre sanitare din Valea Jiului unii medici și oficanți sanitari care dovedesc atitudini nesănătoase față de muncă și care tratează muncitorii cu indiferență. Astfel, medicul Gheorghe Stan de la Policlinica din Petrila manifestă o completă nepăsare față de problemele sanitare ale întreprinderii, duce o muncă superficială și dezorganizată. Acesta, deși este obligat să intre periodic în mină pentru a controla cum este asigurată protecția muncii și a veni cu propuneri concrete pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale minerilor, foarte rar poate fi văzut intrînd în mină, iar atunci cînd intră nu ține seama de lucrurile ce se cer rezolvate la

mina Petrila. Tov. Mihalache Gheorghe, oficanț sanitar la circumscripția sanitară din Iscroni, în loc să meargă acolo unde este trimis, se oprește la restaurant.

Atitudini nesănătoase manifestă și felcerita Elena Toma de la casa de naștere din Aninoasa, care pleacă din serviciu fără permisiunea nimănui, care se adresează personalului de conducere și bolnavilor cu cuvinte nepermise.

Lipsuri în muncă au și tov. medici Fernanda Nicolau și Valeria Foca de la policlinica din Petrila, sora Eva Cristea de la dispensarul din Aninoasa și alții.

Aceste lipsuri trebuie grabnic lichidate, deoarece, munca medicilor se exercită asupra celui mai prețios capital: omul.

Oamenii muncii apreciază aportul neobosit al medicilor, le poartă acestora stimă și respect. Numeroși medici au fost distinși în țara noastră cu titlul de medici emeriți, iar alții au fost decorați.

Pentru a-i ajuta pe medicii care în activitatea lor mai au lipsuri, secția sănătate a statului popular raional Petroșani trebuie să exercite un control sistematic la toate instituțiile sanitare din Valea Jiului.

Cînd sarcinile directorului sînt lăsate pe seama altora

Comitetul executiv al Sfatului popular orașenesc Petroșani a adoptat o serie de măsuri menite să îmbunătățească activitatea întreprinderii de panificație. Prin aceste măsuri se urmărește îmbunătățirea permanentă a calității pîinii, cornurilor, chiflelor etc.

Cu privire la această problemă, tov. Maieraș, directorul întreprinderii de panificație, a fost anunțat din timp să prezinte un raport în fața comitetului executiv. Spre a fugi de răspundere și favorizat de împrejurară că a fost chemat la București, el nu s-a prezentat la ședința respectivă.

Tov. Maieraș a crezut că această ședință era de mică importanță, astfel că a trimis în locul lui pe un salariat al întreprinderii să prezinte raportul. Dacă și-ar fi anunțat dinainte plecarea, ședința respectivă putea fi programată fie înainte, fie în urma zilei inițial fixate.

Nefiind prezentat un raport real asupra situației existente pe teren, ședința nu și-a putut atinge în întregime scopul urmărit.

Asemenea practici de a se justifica sub o formă sau alta neprezentarea la unele ședințe importante sau sesiuni unde se dezbate și se analizează diferite probleme legate de muncă lor, folosesc și alți directori de întreprinderi și instituții din orașul nostru. Acestea izvorăsc din lipsa de răspundere a tovarășilor respectivi față de sarcinile ce le revin.

Ar fi de dorit să se știe ce măsuri de remediere a lipsurilor a luat conducerea întreprinderii de panificație, în frunte cu tov. director Maieraș, pe marginea problemelor ridicate în ședința comitetului executiv. Faptul că pîinea este de multe ori de calitate slabă, necoaptă bine, că aprovizionarea unităților de distribuire a pîinii se face încă defectuos, arată

că în activitatea întreprinderii de panificație nu s-a manifestat nici un interes pentru lichidarea lipsurilor.

În ceea ce privește controlul calității pîinii, de o lipsă serioasă dă dovadă și Sănepid-ul, care, deși a fost solicitat în această direcție, a neglijat această problemă aproape complet. Această instituție vă trebui să acorde mai multă atenție respectării cu strictețe a măsurilor de igienă în unitățile întreprinderii de panificație și altele.

Toate cele arătate mai sus duc la concluzia că întreprinderea de panificație (respectiv tov. Maieraș) subapreciază ajutorul și îndrumarea în muncă a Sfatului popular Petroșani, organul puterii locale de stat. Această atitudine de subapreciere trebuie lichidată în cel mai scurt timp.

MELANIA HIREAN

șefa secției comerciale a Sfatului popular orașenesc Petroșani

Din scrisorile

corespondenților noștri

Produce importante obținute în laboratorul preparăției Lupeni

Maistrul de laborator I. Birsan și inginerul Z. Lucian de la preparăția de cărbuni Lupeni au reușit să obțină în laborator un produs de hiposulfat de sodiu. De asemenea, ei au obținut un tricosal (liant) care accelerează priza cimentului ori betonului de la 3 ore la numai 15 minute. Tot împreună, acești doi tovarăși au obținut un concentrat sub formă de pastilă, care dizolvat în apă înlocuiește apa carbo-gazoasă.

POPESCU MARIA
corespondent

Exemplu în muncă

Printre echipele de muncitori de la gospodăria de locuințe din Aninoasa, care realizează succese însemnate în producție, se numără și echipa condusă de tov. Toma Furdul. În luna trecută echipei tovarășului Furdul i s-a încredințat o lucrare importantă: diguirea unei însemnate porțiuni de teren între Aninoasa și Iscroni. Dragostea cu care muncesc membrii acestei echipe este demnă de urmat. Chiar timpul nefavorabil nu-i împiedică de a continua muncă cu aceeași însuflețire, pentru a termina la timp această importantă lucrare care va înlătura eventualele inundații ce se vor ivi odată cu topirea zăpezii. Pînă în prezent membrii acestei echipe au reușit să obțină o depășire medie de normă de 80 la sută.

Muncă voluntară

Într-una din zilele trecute, un număr de 120 elevi de la școala profesională din Lupeni au muncit voluntar la încărcarea cărbunelui de la preparăția din Lupeni.

În cele peste 500 ore de muncă voluntară efectuate cu acest prilej, ei au reușit să încarce 6 vagoane de cărbune.

În această acțiune s-au evidențiat utemiștii Dezideriu Giurgiu, Ioan Gură, Cojocaru, precum și elevii clasei I C și II A.

I. CIORTEA
corespondent

cat, fără pic de zăpadă. La ora prînzului, muncitorii de la Vulcan (azi uzinele „Mao Tze-dun”) au lăsat lucrul mai de vreme ca de obicei. Cu negreala pe față, în haine subțiri și zdrențuite, ei păseau în coloană, îndreptîndu-se spre centrul Capitalei, avînd în frunte pe ucenici și cîteva zeci de femei. În urma lor veneau în ordine coloanele muncitorilor de la uzinele „Wolf” (azi Steaua Roșie), și „Lemaitre”, muncitorii de la Arsenal, de la Pirotehnia Armatei și Regie. Coloana tramvaiștilor care ajunsese pînă lîngă palat, fusese oprită de cîteva rînduri de baionete, iar cefeferiștii, rămași în afara cordonului, încercau să ajungă la locul adunării. Aproape de seară, majoritatea coloanelor ajunseseră în fața Teatrului Național.

Și deodată, la un semnal dat de generalul Mărgineanu, ofițerii și soldații cărora li se dase înainte de băut au deschis focul asupra mulțimii, lovind de asemenea cu patul armelor în capetele ucenicilor, ale femeilor și muncitorilor lipsiți de apărare.

Masacrul din Piața Teatrului Național s-a soldat cu 102 morți și 164 răniți. A doua zi, ziarul „Viitorul”, oficiosul guvernului brătienist, mințea cu nerușinare afirmînd că în urma incidentelor din Piața Teatrului au fost 6 sau 8 morți. Dar reacțiunea nu s-a mulțumit cu atît. După masa-

cru au fost arestați peste 2000 de muncitori, printre care și I. C. Frimu, unul din fruntașii mișcării muncitorești din acea perioadă. Mulți dintre cei arestați au fost schingiuiți și maltratați în mod sălbatic de către zbirii siguranței burghezo-moșieresti. În urma schingiuirilor, I. C. Frimu a încetat din viață după cîteva săptămîni de chinuri pe patul spitalului Colentina.

După înscenarea unui odios proces care a avut loc la jumătatea anului 1919, călăul Mărgineanu, din ordinul căruia fuseseră asasiinați cei peste o sută de muncitori, făcea presei următoarele declarații:

„S-au scris multe despre 13 decembrie, am primit chiar și unele reproșuri... Dar marea mea satisfacție e că am, fost feliicitat și sărutat pe ambii obraji de regele Ferdinand”.

Iată temeiul satisfacției sinistre a călăului Mărgineanu, feliicitat că a reușit să îndeplinească vrerea exploataților, a căror slugă era, să înăbușe în sânge demonstrația oamenilor muncii din ziua de 13 decembrie 1918.

În luptele de la 13 decembrie, clasa muncitoare n-a putut izbîndi din cauză că n-a avut o conducere fermă și a fost lipsită de sprijinul aliatului ei principal — țărănimea. Dar înfrîngerea suferită și pierderile însemnate pe care le-a avut, n-au putut să o-

prească în loc valul revoluționar al maselor muncitoare, dorința lor fierbinte, de viață mai bună. De-a lungul anilor, clasa muncitoare a știut să se orienteze pe drumul cel just care s-o ajute să culeagă roadele eroicilor ei lupte. În focul acestor lupte, ca rezultat al creșterii avîntului revoluționar și sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie s-a născut Partidul Comunist din România, statul major al clasei muncitoare.

Sub conducerea Partidului Comunist clasa muncitoare a învățat să lupte organizat împotriva exploataților, să cunoască și să descopere pe trădătorii social-democrați de dreapta, reformiști și revizionisti, agenți ai burgheziei.

Au trecut 36 de ani de la masacrul din Piața Teatrului Național, perioadă în care s-au schimbat multe lucruri în viața poporului nostru. Datorită victoriei istorice a invincibilei Uniuni Sovietice în cel de al 2-lea război mondial și a luptei eroice a forțelor patriotice conduse de Partidul clasei muncitoare, patria noastră a fost eliberată de sub jugul fasciștilor și în ciuda împotrivrării claselor exploatare poporul muncitor și-a luat soarta în propriile sale mîini. Dintr-o semicolonie a imperialismului anglo-franco-american și apoi a imperialismului german, țara noastră

ă devenit o țară liberă și independentă în care stăpin este însuși poporul, făuritorul tuturor bunurilor materiale. Pe zi ce trece, în țara noastră se înalță noi fabrici și uzine, tot mai multe tractoare și agregate lucrează pe ogoarele patriei, în scopul ridicării neîncetate a bunăstării celor ce muncesc.

Tradițiile de luptă ale clasei muncitoare sînt vesnic vii în inima poporului nostru hotărît să nu-și cruțe eforturile pentru înflorirea vieții sale, pentru pace. Nestăvilită este ura poporului împotriva exploataților, împotriva acelor dușmani care ar vrea să vadă iar poporul în lanțuri și pe sine din nou huzurînd pe spinarea celor mulți.

Amintirea eroilor clasei muncitoare căzuți la 13 decembrie 1918, a celor căzuți la Lupeni și Grivița, a celor cari au înroșit cu sîngele lor caldarîmul fostei piețe a palatului, la 24 februarie și la 8 noiembrie 1945, luptînd pentru libertatea și fericirea poporului, dă oamenilor muncii un puternic imbold în lupta pentru apărarea marilor cuceriri, pentru consolidarea și întărirea păcii, pentru făurirea viitorului luminos și feliicit spre eare ne conduce cu mînă sigură Partidul Muncitoresc Român, organizatorul tuturor victoriilor noastre.

Declarația lui Ciu En-lai cu privire la „tratatul de securitate mutuală” încheiat între S. U. A. și Cian Kai-și

Presă publică textul declarației făcute de Ciu En-lai, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, cu privire la „tratatul de securitate mutuală” încheiat între Statele Unite și Cian Kai-și.

Guvernul Statelor Unite, se spune printre altele în declarație, ignorând protestele și avertismentele repetate ale poporului chinez, a încheiat la 2 decembrie 1954 un așa-numit tratat de securitate mutuală cu clica trădătoare a lui Cian Kai-și, izgonită în Taiwan. Cu ajutorul acestui tratat, guvernul Statelor Unite încearcă să legalizeze ocupația armată a teritoriului chinez — Taiwan — și, folosind Taiwanul ca bază, să-și extindă agresiunea împotriva Chinei și să pregătească un nou război. Acest act constituie o gravă provocare militară împotriva Republicii Populare Chineze și împotriva poporului chinez. În numele guvernului Republicii Populare Chineze declar prin prezenta: Taiwanul este un teritoriu chinez, iar Cian Kai-și este dușmanul poporului chinez. Eliberarea Taiwanului și lichidarea clicii trădătoare a lui Cian Kai-și constituie o problemă care privește exclusiv suveranitatea Chinei și treburile sale interne și noi nu vom folosi nici un fel de amestec din partea vreunui stat străin. Amenințările războinice nu pot zdruncina hotărârea poporului chinez de a elibera Taiwanul; ele pot doar să sporească indignarea poporului chinez. Clica trădătoare anti-populară ciankaișistă nu are nici un drept să încheie vreun tratat cu vreoa țară. „Tratatul de securitate mutuală”, încheiat între Statele Unite și Cian Kai-și, nu are nici un fel de bază legală și este nul și neavenit. Acest tratat reprezintă o trădare a drepturilor suverane și teritoriale ale Chinei, și poporul chinez se pronunță cu hotărâre împotriva lui. Dacă guvernul Statelor Unite nu-și va reține toate forțele sale armate din Taiwan, din insulele Penhuledao și din strimtoarea Taiwanului și va continua să se amestece în treburile interne ale Chinei, el trebuie să-și asume răspunderea pentru toate urmările serioase care decurg din această.

„Tratatul de securitate mutuală” încheiat de guvernul Statelor Unite cu clica trădătoare ciankaișistă este în toate privințele un tratat de război și agresiune.

În acest tratat, guvernul S.U.A. face o încercare fătășă de a împiedica

prin amenințarea cu războiul eliberarea Taiwanului de către poporul chinez și totodată prevede o nouă agresiune împotriva „altor teritorii” ale Chinei, în afară de Taiwan.

În încheierea declarației lui Ciu En-lai se spune:

Noi considerăm că toate țările iubitoare de pace și popoarele lumii sînt datoare să pună capăt înrăutățirii situației internaționale și să-și dubleze eforturile în vederea asigurării păcii internaționale.

În numele acestui țel, poporul chinez declară solemn următoarele în fața lumii întregi:

Taiwanul este teritoriu chinez. Poporul chinez este ferm hotărît să elibereze Taiwanul. Numai salvînd Taiwanul de tirania clicii ciankaișiste trădătoare poporul chinez va putea asigura unitatea deplină a patriei sale și va crea o nouă garanție a păcii în Asia și în lumea întreagă. Toate propunerile cu privire la crearea așa-numitului „stat independent” Taiwan, cu privire la „neutralizarea” Taiwanului sau la trecerea Taiwanului sub „tutelă”, înseamnă în fond dezmembrarea teritoriului Chinei, un atentat la suveranitatea ei și un amestec în treburile ei interne și sînt din această cauză absolut inacceptabile pentru poporul chinez. Pentru a îmbunătăți situația în Extremul Orient, a înlătura primejdia de război împotriva Chinei și a asigura pacea în Asia și în lumea întreagă, guvernul S.U.A. trebuie să retragă toate forțele sale armate din Taiwan, din insulele Penhuledao și din strimtoarea Taiwan. Nu există nici o justificare pentru faptul că Statele Unite au trecut peste întinderile oceanului și au ocupat teritoriul chinez Taiwan.

Poporul chinez este hotărît împotriva războiului, dar el nu poate fi intimidat prin amenințări de război și nici forțat să se supună. Dacă cineva va impune poporului chinez războiul, poporul chinez va da intervențiștilor și provocătorilor contrălovituri hotărîtoare.

Poporul chinez dorește cu ardoare pacea, totuși el nu va cersi niciodată pacea cu prețul teritoriului și suveranității sale. Sacrificarea teritoriului și a suveranității poate duce numai la o nouă agresiune. Aceasta nu poate asigura o pace adevărată. Poporul chinez înțelege că pacea poate fi apărută numai prin rezistența opusă agresiunii.

(Text prescurtat)

Deschiderea sesiunii Consiliului general al Federației Sindicale Mondiale

VARȘOVIA (Agerpres). — La 9 decembrie s-a deschis la Varșovia cea de a 7-a sesiune a Consiliului general al Federației Sindicale Mondiale. La sesiune participă delegați a peste 40 țări din Europa, Asia, America și Africa. Sesiunea a fost deschisă de Giuseppe Di Vittorio, președintele F.S.M.

Sesiunea a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Situația internațională și îndeplinirea hotărîrilor celui de al 3-lea Congres Mondial al Sindicatelor în domeniul întăririi unității de acțiune a oamenilor muncii în lupta pentru

realizarea revendicărilor lor. (Raportor — Louis Saillant, secretar general al F.S.M.).

2. Carta drepturilor sindicale ale oamenilor muncii și campania internațională pentru apărarea și cucerirea drepturilor sindicale și democratice. (Raportor — Giuseppe Di Vittorio, președintele F.S.M.).

3. Raportul financiar al revizorilor F.S.M.

După aprobarea ordinii de zi, Louis Saillant, secretar general al F.S.M., a prezentat raportul la primul punct de pe ordinea de zi.

Noul ministru plenipotențiar al R.P.R. la Washington a prezentat scrisorile de acreditare

WASHINGTON (Agerpres). — La 7 decembrie a. c., tov. Anton Moiescu, ministru plenipotențiar și trimis extraordinar al R.P.R. la

Washington, a prezentat scrisorile de acreditare președintelui S.U.A. Eisenhower.

Plenara C. C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia

PRAGA (Agerpres). — Ceteka transmise: La 7 și 8 decembrie a avut loc la Praga plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, care a discutat următoarele probleme:

1. Planul de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1955.

2. Rezultatele alegerilor pentru Adunarea Națională și pentru Consiliul Național Slovac.

Rapoartele la aceste probleme au fost prezentate de Otokar Simunek și Antonin Novotny.

După aceea plenară a ascultat o comunicare asupra rezultatelor conferinței de la Moscova a țărilor europene și a aprobat activitatea delegației guvernamentale cehoslovace la conferință.

Congresul Partidului Comunist din Belgia

BRUXELLES (Agerpres). — TASS La 9 decembrie, în suburbia muncitorească Vilvoorde din Bruxelles, s-a deschis cel de al 11-lea Congres național al Partidului Comunist din Belgia.

Raportul cu privire la situația politică și activitatea partidului a fost

prezentat de Edgar Lalmând, secretar general al Partidului Comunist, care a înfățișat situația politică internațională și internă și a indicat sarcinile concrete care stau în fața partidului.

Apoi au început discuțiile asupra raportului.

Reluarea procesului înscenat P. C. din Germania

BERLIN (Agerpres). — TASS La 7 decembrie, tribunalul vest-german din Karlsruhe a reluat procesul înscenat la cererea guvernului de la Bonn în scopul interzicerii Partidului Comunist din Germania.

Ședința precedentă a tribunalului a avut loc la 1 decembrie. Întreruperea dezbaterilor a fost provocată de faptul că reprezentanții guvernului de la Bonn s-au dovedit a nu fi în măsură să răspundă la cuvîntarea

reprezentantului partidului comunist, prof. Kröger. În cuvîntarea sa rostită în ședința din 1 decembrie, Kröger, în baza unei analize juridice amănunțite, a arătat că acordul de la Potsdam este o convenție de drept internațional care, în conformitate cu articolul 25 din Constituția de la Bonn, reprezintă parte integrantă a normelor juridice în vigoare în Germania occidentală.

Note și comentarii externe

Acțiunile subversive ale S. U. A. în Indochina

de V. KUDREAVTEV

lor cu privire la staționarea provizorie a forțelor populare de rezistență ale statului Patet-Lao în provinciile din nordul acestui stat — Sam-Nea și Fong-Sali.

Este absolut evident că toate aceste acțiuni menite să torpileze înfăptuirea normală a acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare în Indochina nu corespund intereselor naționale ale Franței. Acest lucru nu poate fi decît în interesul unui grup restrîns de comercianți, industriași și speculanți, care au legături strîns cu banca indochineză. Nu începe încă să se transforme Indochina într-o bază a lor de agresiune, exercită o presiune asupra politicii Franței în Indochina.

Statele Unite intenționează să torpileze acordurile de la Geneva, împingînd pe această cale și Franța. Ele contează să agraveze situația din Indochina, să provoace din nou operațiuni militare. De aceea a devenit în

ză în „prieteni” ai ei, li s-a micșorat posibilitatea de a specula dificultățile din Indochina în scopul de a șantaja Franța în problemele politicii europene.

Ce explicație s-ar putea da oare acțiunilor autorităților franceze din Indochina, atît de vădit contrare intereselor de stat ale Franței și care încalcă acordurile de la Geneva? Acest lucru poate fi explicat în special prin faptul că anumite cercuri din S.U.A., cărora nu le este pe plac armistițiul și care se mai străduiesc încă să transforme Indochina într-o bază a lor de agresiune, exercită o presiune asupra politicii Franței în Indochina.

Text prescurtat după „Izvestia”.

După cum dovedesc faptele reale, există unii oameni care ridică obstacole artificiale, de natură să împiedice înfăptuirea normală a acordurilor realizate la Geneva.

De pildă, problema creată în mod intenționat a „refugiaților” din Vietnamul de nord. În ciuda faptului că acordurile de la Geneva prevăd că strămutarea populației dintr-o zonă în alta să se facă pe baza liberului consimțămînt, reprezentanții cercurilor guvernamentale din S.U.A. desfășoară o largă campanie de propagandă, răspîndind născociri calomnioase cu privire la măsurile autorităților din R. D. Vietnam și căutînd să intimideze populația din regiunile evacuate de trupele franceze.

Între piedicile ridicate în mod artificial în calea realizării acordurilor de armistițiu fac parte și represiviunile autorităților franceze împotriva persoanelor care au participat la mișcarea de rezistență, precum și scoaterea ilegală a bunurilor aparținînd întreprinderilor industriale și comunale din Hanoi și alte orașe părăsîte de forțele armate franceze.

Între aceste piedici mai fac parte multe altele, ca de pildă, obstacolele ridicate în calea realizării acorduri-

prezent atît de brutal de fătăș amestecul S.U.A. în afacerile interne ale Indochinei.

În ciuda faptului că partea beligerantă în Indochina a fost Franța, care a semnat acordurile de la Geneva și care, nu începe încă să se retragă din punct de vedere al intereselor ei de stat și al poziției internaționale este interesată în respectarea strictă a acestor acorduri, S.U.A. o împing treptat pe ultimul plan, pentru a pregăti terenul în vederea torpilării acordurilor de la Geneva. După cum rezultă din rezultatele tratative de la Washington, guvernul Mendes-France capitulează treptat în fața S.U.A. în ceea ce privește problema indochineză, sacrificînd interesele Franței tendințelor agresive ale S.U.A. în Asia de sud-est și încercărilor aventuriere ale cercurilor colonialiste franceze de a-și restabili dominația în Indochina.

În interesul tuturor popoarelor și în primul rînd al poporului francez, este necesar să nu se admită ca cercurile agresive din S.U.A. să zădărnicească realizarea deplină a acordurilor cu privire la restabilirea păcii în Indochina.

Text prescurtat după „Izvestia”.